

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΚΚΙΔΗΣ

(Μύθος ή θρύλος)

Γράφει ο Ιωάννης Μ. Ασλανίδης

Επανερχόμεθα με το δημοσίευμα αυτό, εξ αιτίας της καλοπροαίρετης κριτικής που εδέχθη για την ανακρίβεια του περιεχομένου του ποιήματος του Αειμνήστου Θέμη Καμπά, «ΕΝΟΣ ΛΕΠΤΟΥ ΣΙΓΗ», το οποίο, ως γνωστόν αναφέρεται στον τρόπο θανάτου του σκοπού της Σημαίας μας στην Ακρόπολη κατά την είσοδο των Γερμανών στην Αθήνα (27-4-41).

1. Ιστορικό

Συγκεκριμένα, σε ένθετο αθηναϊκής Εφημερίδας (27-10-1999) και θέμα «28η Οκτωβρίου 1940» (σελίς 49) σε άρθρο του, με τίτλο «Επίλογος με τρεις αυτοκτονίες», ο κ. Απόστολος Διαμαντής (Ιστορικός), μεταξύ άλλων, γράφει:

...Το ίδιο πρωί της 27ης Απριλίου 1941, στις 08:45 ένα Γερμανικό απόσπασμα φθάνει στο ανατολικό σημείο του Βράχου της Ακρόπολης και ζητεί από τον φρουρό, τον στρατιώτη Κων/νο Κουκίδη, να υποστείει την Ελληνική σημαία. Ο Κουκίδης αρνείται. Ένας Γερμανός κάνει την Υποστολή, ανεβάζει την Γερμανική σημαία [σβάστικα] και παραδίδει την Ελληνική σημαία στον Κουκίδη. Την ώρα που το γερμανικό απόσπασμα απέδιδε τιμές, ο Κουκίδης, τυλίγοντας την σημαία γύρω από το σώμα του, ρίχτηκε από τον βράχο της Ακροπόλεως ύψους 200 ποδών...

Έτσι ο Στρατιώτης Κων/νος Κουκίδης, πέρασε στην Ιστορία και έγινε θρύλος.

2. Στοιχεία που επιβεβαιώνουν το περιστατικό

Το παραπάνω γεγονός, από τα στοιχεία που υπάρχουν, εκτός από την αναφορά του ως άνω ιστορικού κ. Αποστόλου Διαμαντή, το επιβεβαιώνουν:

α. Σε ανταπόκριση από το Κάιρο την 9η Ιουνίου 1941 της αγγλικής εφημερίδας «Daily Mail».

β. Από τον Αρχιεπίσκοπο Χρύσανθο στο Ημερολόγιό του.

γ. Από τον λογοτέχνη μας Μενέλαο Λουντέμη, στο έργο του «Αυτοί που φέρανε την καταχνιά».

δ. Στο λεύκωμα «Έπεσαν για την ζωή», Έκδοση της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε.

ε. Επίσης! Ο Νίκολας Χάμοντ (Nicolas Hammond), καθηγητής του Πανεπιστημίου του Κέμπριτζ, αξιωματικός ειδικών επιχειρήσεων Καΐρου στην Ελλάδα κατά την Κατοχή, γράφει: «Την 27η Απριλίου 1941, λίγο προτού χαράξει, όλα ήταν κλειστά. Τότε έμαθα ότι οι Γερμανοί διέταξαν τον φρουρό της

Ακροπόλεως να κατεβάσει το Ελληνικό σύμβολο. Πράγματι εκείνος το υπέστειλε. Τυλίχτηκε με αυτήν και αυτοκτόνησε, πέφτοντας από τον Βράχο...». Και!

στ. Σε πολλές επιστολές αναγνωστών του ημερήσιου αθηναϊκού τύπου (εφημ. «ΤΑ ΝΕΑ», Πέμπτη 2 Απριλίου 1998).

3. Στοιχεία που αποκλείουν το γεγονός

α. Σε Έρευνα που έλαβε χώρα στο παρελθόν, από την Διεύθυνση Ιστορίας Στρατού (Δ.Ι.Σ.) πληροφορεί αυτή ότι, το ως άνω περιστατικό είναι μύθος... που καλλιεργήθηκε (τότε), εσκεμμένως από τις υπηρεσίες (συμμαχικές) Ψυχολογικών Επιχειρήσεων (Προπαγάνδα) για λόγους αναπτέρωσης του ηθικού του Ελληνικού Λαού. Επίσης ότι, από τα στοιχεία που υπάρχουν στη Δ.Ι.Σ, δεν υπάρχει στρατιώτης με το όνομα Κων/νος Κουκκίδης, στην Μονάδα που ήταν υπεύθυνη για την φύλαξη της Σημαίας... ούτε σε άλλη Μονάδα των Αθηνών (ΤΑ ΝΕΑ 5-10-2000). Βέβαια η Δ.Ι.Σ. δεν μας αναφέρει, ως όφειλε, εφ' όσον είχε όλα τα στοιχεία ποιος ήτο ο σκοπός στην Ακρόπολη την ώρα που έφθασε εκεί το Γερμανικό απόσπασμα. Αυτό θα ήταν καταπέλτης για την υπόθεση. Άρα δεν γνώριζε...

β. Σε εκτενές άρθρο η εφημερίδα ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ (10-4-2004) αναφέρεται στον Κων/νο Κουκίδη. Η εφημερίδα σταχυολογώντας εδώ, αναφέρει: «Ένα Μυθολογικό στοιχείο έχει εισχωρήσει στην σύγχρονη ιστορία μας και από την συνεχή επανάληψή του, υπάρχει ο κίνδυνος να καταγραφεί ως πραγματικό (έλεος μεγάλος κίνδυνος για την Ελλάδα). Πρόκειται για την δήθεν αυτοκτονία του Έλληνα φρουρού της Ακρόπολης την ημέρα που οι Γερμανοί κατέλαβαν την Αθήνα. Ύστερα από 63 χρόνια έρχεται ο «Λαβύρινθος» να δώσει ένα οριστικό τέλος σ' αυτόν τον Μύθο...» Την ημέρα που οι Γερμανοί κατέλαβαν την Αθήνα κανένας θανάσιμος τραυματισμός δεν σημειώθηκε, καμία αυτοκτονία, κανένα βίαιο γεγονός δεν αναφέρθηκε... (Ερώτηση: Ποιος εξέτασε τα ημερολόγια του τότε Γερμανικού Στρατού και μας το επιβεβαιώνει σήμερα;)... Συνεχίζει η εφημερίδα: Εξετάστηκαν όλες οι περιπτώσεις. Ελέχθη ότι ο φρουρός της σημαίας στην Ακρόπολη τελικά δεν ήταν απλός Στρατιώτης αλλά εύζωνας της Ανακτορικής φρουράς. Και πάλι η έρευνα ήταν άκαρπη. Στην συνέχεια, υποστηρίχτηκε πως ήταν νεαρός φαλαγγίτης (μέλος της ΕΟΝ), που του είχαν ανατεθεί τα καθήκοντα φρουρού της σημαίας... Αλλά και εδώ η έρευνα δεν έφερε αποτέλεσμα. Ερευνήθηκαν επίσης προσεκτικά οι εγγραφές κατά τις επίμαχες ημερομηνίες στα αστυνομικά τμήματα, στο ληξιαρχείο, στα νεκροταφεία της ευρύτερης περιοχής. Και! εδώ ουδέν αποτέλεσμα. Άλλη ερώτηση· «Ποιος έκανε αυτή την απίθανη έρευνα, τότε, σήμερα, πότε, πάντως είναι άξιος συγχαρητηρίων».

4. Επίλογος

Τελειώνοντας το σκεπτικό μου, ας θεωρήσουμε ότι είναι ψέματα ή μυθεύματα, τα λεγόμενα του Ιστορικού Αποστόλου Διαμαντή, της εφημερίδας Daily Mail, τα γραφόμενα στο Ημερολόγιο του Αρχιεπισκόπου Χρυσάνθου, τα αναφερόμενα από τον Λουντέμη στο έργο του «...Καταχνιά», και όλα τα άλλα.

Ας παραδεχτούμε ότι σύμφωνα με τις Δημοσιογραφικές Έρευνες και τα υπάρχοντα στοιχεία της Δ.Ι.Σ., ο Κων/νος Κουκίδης δεν είναι θρύλος, αλλά μύθος.

Σε τι βλέππει να διατηρήσουμε αυτόν τον συναισθηματικά φορτισμένο από πατριωτισμό μύθο, όταν ακόμη και ο Δήμος Αθηναίων εντοίχισε, αντίστοιχη μαρμαρίνη πινακίδα στον Βράχο της Ακροπόλεως; Και! εμείς, αντί αυτού, καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια τον μύθο αυτόν τόσο βάνουσα, κατά την υποτιθεμένη έστω επέτειο να τον πολεμάμε;

Τα σχόλια είναι δικά σας.

Ιωάννης Μ. Ασλανίδης

Αντγος ε.α.